

Господарю, Русси-тѣ навлѣзохъ въ града,
еще ни избѣятъ.

Сурсовулъ.

Що думашь!

Самуилъ.

Войска-та дѣ е?

Стражяринъ-тѣ.

Войска-та ся развали.

(Тулла шыва изъ сценъ-тѣ и търси да ся скрие):

Охъ, Боже!

(Нѣколко войскари оплашени доходятъ на сценъ-тѣ, а слѣдъ
тѣхъ Руски войскари прѣведимы отъ Свѣтослава. Сражяватъ
ся. Сурсовулъ пада мъртавъ, Самуилъ съ войскари-тѣ си побѣгва.
Свѣтославъ вѣстържествува).

ДѢЙСТВІЕ ЧЕТВѢРТО.

(Сценъ-тѣ е у единъ пещеръ, жилище калугерско).

ЯВЛЕНИЕ I.

Р а й н а. Б о я н ъ, О б р ѣ н ъ.

(Подъ расове-тѣ имъ ся выждатъ саби).

Обрѣнъ.

Свѣтла княгыньо, тукъ си скрита отъ твои-тѣ
врагове.

Райна

(оплашено изгядва пещеръ-тѣ, освѣтленъ отъ кандило)

О Боже! Дѣ съмъ азъ! ... (изгядва Боина и Об-